

Mänskligheten i existentiell fara!

Fördubbla jordbruksproduktionen!

av Helga Zepp-LaRouche
internationell ordf. Schillerinstitutet
7 maj 2008

I eldskrift på väggen lyser varningarna för en aldrig tidigare skådad katastrof för mänskligheten, och det kommer att bli ödesdigert för hela världen om man inte omedelbart, under de närmaste dagarna och veckorna, erkänner att globaliseringen har misslyckats och sätter till alla klutar för att produktionskapaciteten inom jordbruket så snabbt som möjligt ska kunna fördubblas!

Det är bråttom. Sedan i oktober förra året har det varit hungeruppror i mer än 40 länder. Enligt chefen för Asian Development Bank är en miljard (!) asiater allvarligt hotade av hungerkrisen och i Afrika, Iberoamerika och bland de fattiga på de andra kontinenterna riskerar ytterligare en miljard människor att hamna i samma situation. Men enligt chefen för FN:s livsmedels- och jordbruksorgan FAO, Jacques Diouf, har FAO sedan december inte ens lyckats få ihop futtiga 10,9 miljoner (!) euro för att köpa utsäde åt fattiga bönder i utvecklingsländerna. De rika länderna vill inte ställa upp med pengar, utsäde och investeringar i infrastruktur, sa Diouf på en FAO-konferens om Latinamerika i Brasilien.

Jean Ziegler, FN-rapportör ifråga om rätten till mat, har pekat på en annan aspekt av krisen, nämligen att användning av mat för framställning av biobränsle är ett ”brott mot mänskligheten”: för att vi med rent miljösamvete ska kunna tanka våra bilar med etanol måste människor i tredje världen gå hungriga (och dö, kan man tillägga). ”Detta är rent desperata uppror, av människor som fruktar för sina liv och dödsförskräckta drar ut på gatorna”, sa Ziegler.

Och detta är bara början. Så länge nämligen de ”rika länderna” håller fast vid sin politik, d.v.s. WTO:s och EU-kommissionens med fleras frihandelspolitik, så kommer livsmedelskartellerna och spekulanterna i den systemkris som det internationella finanssystemet nu är inne i att fortsätta försöka maximera sina vinster, och driva upp prisinflationen, utan att dessa länders jordbrukarna får någon del av det. Och om centralbankerna fortsätter som hittills med att ösa ut skattepengar för att rädda förlustdrabbade banker, då kommer en hyperinflation à la Weimar 1923 att sprida sig till hela världen.

Under dessa förhållanden kommer hungerupproren att svepa som stormvindar runt jordklotet, ända tills mänskligheten sjunker ned i en ny mörk tid präglad av kaos, gängkrig och stigande dödstal – eller så etableras rättvisa och ett människovärdigt liv för alla människor på den här planeten.

Oligarkins malthusianska axiom

FN räknar just nu med en befolkningstillväxt på 33 procent fram till 2050, alltså en ökning från nuvarande ca 6,7 miljarder människor till ca 9 miljarder. Bara det betyder ett kraftigt ökat livsmedelsbehov, och med hänsyn till att runt två miljarder människor just nu är undernärda så är en fördubbling av livsmedelsproduktionen det ungefärliga riktmärke som planeringen måste sikta in sig på.

På nästan inget annat område är det oligarkiska tänkesät-

tets axiom så naket blottlagda som i denna fråga. Den USA/Euro-centristiska inställningen uppfattar den kommande befolkningsökningen som ett hot, med massmigrationen från fattiga till mer utvecklade länder och kampen om råvarorna (varav merparten finns i de fattiga länderna) som de kommande stora utmaningarna. Den uppfattningen uttryckte t.ex. CIA-chefen Michael V. Hayden i ett tal nyligen på ett universitet i Kansas. Hayden lät förstå att befolkningsökningen skulle ske företrädesvis i länderna i Afrika, Asien och Mellanöstern, som inte var ekonomiskt rustade att klara av den, och att det skulle leda till ökad risk för våld, uppror och extremism.

Samma oligarkiska axiom lyser igenom i de fem f.d. försvartsstabschefernas makalösa strategiskrift, där just befolkningsökningen och skillnaderna i demografisk utveckling på de olika kontinenterna pekas ut som det största hotet mot välstånd, en ansvarsmedveten regeringspolitik och energisäkerhet. Förebilden för denna nymalthusianska och imperiala världsåskådning är Henry Kissingers numera beryktade dokument NSSM-200 från 1974, som förklarade att det låg i USA:s strategiska säkerhetsintresse att lägga beslag på i princip alla världens råvaror.

Sanningen är att den nyliberala oligarkiska modellen – som systematiskt började röra sig i riktning mot en ohämmad frihandel i och med Richard Nixons, Henry Kissingers och George Shultz beslut den 15 augusti 1971 att upplösa det av Roosevelt instiftade Bretton Woods-systemet med fasta växelkurser – nu har gjort ett fullständigt fiasko. I och med detta paradigmskifte 1971, bort från produktion och i riktning mot spekulativ och en helt okontrollerad kreditexpansion på s.k. offshoremarknader som Cayman Islands, där 80 procent av alla hedgefonder är registrerade, stakades kursen ut mot en kasinoekonomi.

Hur jordbruksproduktionen förstördes

Sedan dess har varje steg som tagits pekat i riktning mot den nyliberala modellen: skapandet av eurodollarmarknaden, oljeprisbluffen 1974, IMF:s allt hårdare ”lånevillkor” från 1975 och framåt, Carter-administrationens angrepp på ”merkantilistiska tendenser i utvecklingsländerna” från och med 1976, den amerikanske centralbankschefen Paul Volckers högräntepolitik 1979, 1980-talets Reaganomics och thatcherism, inbegripet företagsfusioner och fientliga företagsköp i en allt mer omfattande kartellisering, Alan Greenspans uppfinning av de sällsamma ”kreativa kreditinstrumenten” efter börskraschen 1987, den otyglade globaliseringen efter Sovjetunionens sammanbrott 1991 och utflyttningen av produktion till ”låglovländer” – allt detta var bara ytterligare milstolpar på väg mot samma mål.

Det är mot den här bakgrunden som man måste se den nu exploderande hungerkatastrofen. Från och med 1957 var målet för Europeiska gemenskapens jordbrukspolitik (Common Agricultural Policy, CAP) att befolkningen skulle förses med

livsmedel i tillräcklig mängd och till rimliga priser, att bönderna skulle garanteras skäliga inkomster och att jordbruksproduktionen skulle öka. Men med den otyglade globaliseringen infördes helt andra kriterier. Jordbruksreformen 1992 ledde till prissänkningar för bönderna; priset på nötkött sänktes med 20 procent, på spannmål med 30 procent och på mjölk med 15 procent. Bönderna komparerades inte för inkomstbortfallet, i stället kopplades allt inkomststöd i fortsättningen till ”miljökriterier”.

Detta såldes till bönderna med argumentet att de måste kunna ”hävda sig på världsmarknaden” (d.v.s. konkurrera med den billiga produktionen i andra länder). Men i praktiken betydde det att många gårdar fick slå igen, att många bara kunde arbeta som bönder på deltid, att livet som bonde inte framstod som lockande för den unga generationen och att många familj jordbruk försvann.

Denna utveckling i riktning mot frihandel tog ny fart med den s.k. Uruguayrundan, den sista förhandlingsrundan inom GATT (General Agreement on Tariffs and Trade). För första gången hade man där inte längre livsmedelssäkerhet som riktmärke, utan jordbruksproduktionen skulle vara underkastad frihandels bestämmelser och därmed livsmedelskartellernas vinstmaximering.

Sedan dess har miljontals gårdar gått omkull, och kartelleringen har gått så långt att t.ex. en så livsavgörande produkt som utsäde – där FAO nu på fem månader inte har lyckats få in futtiga tio miljoner euro för att de fattiga länderna, i denna hungerkatastrof, åtminstone ska kunna så – i dag kontrolleras internationellt av bara tre (!) företag.

När GATT, som fortfarande var en multilateral överenskommelse mellan stater, upplöstes och ersattes av världshandelsorganisationen WTO, en övernationell byråkrati med långtgående egna behörigheter, fortsatte avregleringarna, nedmonteringen av handelshinder och ”harmoniseringen” mellan medlemsländerna. De som tjänade på dessa frihandelsfrämjande åtgärder var återigen livsmedelskartellerna. Helt anonyma expertgrupper inom WTO har numera rätt att utdöma straff för brott mot frihandeln, utan att dessa ”experter” någonsin behöver stå till svars inför någon väljare.

Beträffande EU bidrog Agenda 2000 och 2005 års agrarreform till att takten i avvecklingen av jordbruksöverskotten (och därmed förstörelse av livsmedelsreserverna och exporten) ökade ännu mer. I stället för att bönderna garanterades skäliga och kostnadstäckande producentpriser fick de betalt för att lägga åkermark i träda och för helt godtyckliga miljöåtgärder. Trenden gick vidare mot fortsatt nedläggning av självständigt producerande familj jordbruk till förmån för jättelika livsmedelskoncerner. Den f.d. jordbruksministern (sedermera ”konsumentskyddsministern”) Renate Künast och EU:s jordbrukskommissionär Franz Fischler hade rätt när de talade om agrarreformen som ett systemskifte. Fischler konstaterade cyniskt att de framtvingade prissänkningarna också skulle leda till minskad odlingsintensitet, eftersom bönderna helt enkelt inte skulle ha råd att köpa handelsgödsel och växtskyddsmedel.

Senare fick en del bönder det lite bättre ekonomiskt i och med EU-bidragen för odling av växter för framställning av biobränsle, s.k. energigrödor, men med de redan nämnda katastrofala följderna. Användning av livsmedel för framställning av etanol är för övrigt Benito Mussolinis uppfinning.

Under WTO:s och EU-kommissionens överinseende har produktionskapaciteten i industriländerna lagts ned, samtidigt som utvecklingsländerna har tvingats till att exportera billiga livsmedel för att få in pengar till att betala sina utlandsskulder, trots att den egna befolkningen ofta inte haft tillräckligt att äta. Nu kan vem som helst se att detta den brittiska fri-

handels och Manchesterkapitalismens system har gjort fullständig ekonomisk och moralisk bankrutt.

Som tur är finns det också motstånd mot WTO:s och EU:s folkmordsmässiga frihandelspolitik. Den franske jordbruksministern Michel Barnier och den tyske konsumentskyddsministern Horst Seehofer tog i förra veckan direkt strid mot EU-politiken. Barnier inledde en europavid kampanj till försvar för CAP, en politik som vissa frihandelsfanatiker (t.ex. David Spector, biträdande professor vid Paris School of Economics, och *Financial Times*) kräver ska avskaffas, trots hungerkrisen. Barnier stämplar idén att de fattigaste länderna ska exportera livsmedel till de rika länderna som fullständigt verklighetsfrämmande. Det är just den politiken som har förstört det självförsörjande jordbruket och den lokala produktionen i världens fattigaste länder. Barnier kräver i stället ett CAP, d.v.s. ett protektionistiskt paritetsprissystem, även för Afrika, Latinamerika och Asien.

Vad vi måste göra

Det kan bara finnas ett svar på den mördande frihandels uppenbara bankrutt: Vi behöver en världsvid mobilisering för snabbast möjliga fördubbling av jordbruksproduktionen.

WTO måste omedelbart läggas ned.

Fram till FAO-konferensen i Rom den 3–5 juni måste alla medel på okonventionellt sätt ställas till förfogande, så att FAO kan kraftsamla internationellt för en maximal ökning av jordbruksproduktionen. Där ingår en ny ”grön revolution” men också mellanfristiga åtgärder för utbyggnad av infrastrukturen, uppbyggnad av en livsmedelsindustri i de utvecklingsländer där det inte finns någon sådan, samt vattenregleringar.

En ny, rättvis ekonomisk världsordning måste omedelbart sättas upp på dagordningen. Med tanke på att denna fråga är livsviktig för hela mänsklighetens framtid måste detta bli temat för ett extrainkallat möte med FN:s generalförsamling.

Kravet på ett nytt Bretton Woods-system som flera statschefer och ekonomer nu ställer sig bakom och en New Deal i Franklin D. Roosevelts tradition för hela världen måste omedelbart bli föremål för en konferens på statschefsnivå, som måste besluta att ett nytt världsvalutasystem ska införas som gör det möjligt för alla nationer att utvecklas. Beslut om utbyggnaden av den Eurasiska landbron som stammen i en rekonstruktion av världsekonomin måste också tas där.

Oförytterliga rättigheter

I den amerikanska Oavhängighetsförklaringen, som Schillerinstitutet genom ändring av ett par ord utvidgade till att omfatta alla världens nationer och antog som sin stadga, heter det:

”Vi anser dessa sanningar självklara: att alla människor är skapade lika, att de av sin skapare har utrustats med vissa oförytterliga rättigheter, att bland dessa är liv, frihet och strävan efter lycka.”

Denna människorättsdeklaration måste gälla även i dag, för alla människor på den här planeten. Det vi behöver i dag är människor som med passionerad kärlek försvarar idén om en rättvis världsordning, i vilken alla folk kan leva tillsammans i fred och mänsklig värdighet. Liv, frihet och strävan efter lycka betyder först och främst att alla människor ska kunna äta sig mätta och att fattigdomen avskaffas, något som vi i dag har alla de tekniska förutsättningarna för. Om vi förverkligar den här visionen i dag, eller medverkar till att mänskligheten dukar under, på den grundvalen kommer var och en av oss att dömas av historien.

FAO-chef vill fördubbla matproduktionen

Två dagar efter det att Helga Zepp-LaRouches uppdrag för en fördubbling av matproduktionen (se föregående uppslag) börjat cirkulera internationellt gick chefen för FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation FAO Jacques Diouf ut med samma krav. Produktionen behöver fördubblas, om de ungefär nio miljarder människor som beräknas leva på Jorden år 2050 ska kunna försörjas med mat, sa Diouf.

Diouf, som talade från Haiti, en av över 40 nationer där matuppror har utbrutit de senaste månaderna, sa att en fördubbling av världens matproduktion inte bara skulle mäta människor i framtiden, utan även de 862 miljoner människor som går hungriga i dag. Dagens matbrist beror inte på brist på åkermark eller vatten, utan snarare på bristen på investeringar i infrastruktur och teknologi, och, i många fall, en brist på lagringsmöjligheter, slog Diouf fast.

Han efterlyste en ”marknad som är rättvis”. Om subventioner ges, måste de ges till alla, sa han.

Tremonti angriper Al Gore, manar till Nytt Bretton Woods

Biobränsle är ”ett brott mot mänskligheten” och Al Gore är den politiker som är ansvarig för detta brott. Det sa Italiens tillträdande finansminister Giulio Tremonti i en debatt i italiensk tv den 25 april. Tremonti passade också på att upprepa sitt tidigare uttalande stöd till Lyndon LaRouches idé om en ny Bretton Woods-konferens för att införa ett nytt internationellt finanssystem. Tremonti sa:

– I slutet av kriget samlades politiska ledare, inte teknokrater, i Bretton Woods. De utarbetade ett regelsystem för hela världen. Detta system fungerade i fyrtio år. Det fanns handelsregleringar, kvoter, tariffer m.m. Låt mig påminna er om att det i fyrtio år var förbjudet för oss att importera japanska bilar. Trots detta utvecklades den japanska industrin.

Det som var galet var att WTO införde radikala frihandelsregler – först 1995 och sedan 2001, sa han.

– Vi borde ha en ny Bretton Woods-konferens. Mount Washington Hotel finns kvar, man kan se bilder av rummen på Google.

Prins Philips WWF, den nya Hitler

I dessa tider av global brist på mat och vatten tänker Världsnaturfonden, WWF, begränsa tillgången på vatten. WWF, som är ett verktyg för den människohatande internationella finansoligarkin, däribland flera europeiska kungahus, har inrättat ett ”Globalt färskvattenprogram” som ska ”skydda” vatten från mänskliga ingrepp. D.v.s. de är ute efter att döda människor, på Hitler-manér.

Storbritanniens prins Philip, WWF:s internationella hedersordförande, som tidigare uttryckt en önskan att bli återfödd som ett dödligt virus, för att kunna ”hjälpa till” att lösa den s.k. överbefolkningskrisen, har sagt det rent ut igen. I *Sunday Times* den 11 maj förklarade prinsen att orsaken till de höga matpriserna inte är att det finns för lite mat ”utan att det faktiskt är efterfrågan som är för stor – att det finns för många människor.”

Den uttalade målsättningen med WWF:s nya Färskvatten-

program är att se till att inga nya vattenbyggnadsprojekt kommer till stånd någonstans i världen och att de som redan finns monteras ned; att stoppa avsättning (den viktigaste tekniken i dag för att lösa den allt knappare tillgången på fossilt vatten); att ändra konstbevattningsstrategi till att ”spara på” vatten; samt att minska vattenanvändningen genom att låta ”marknaden” – d.v.s. WWF:s oligarker – sköta den, så att det blir för dyrt för vanliga människor att använda vatten. Man föreslår t.o.m. en marknad för handel med ”vattenanvändningsrätter”.

Lyndon LaRouche har sagt: Vill du äta och ha vatten att dricka i fortsättningen, så hjälp mig att krossa den folk-mordsorganisationen.

De här typerna är galna. I WWF:s Färskvattenprogram finns ett ”Dammprojekt” där man beklagar sig över att ”p.g.a. vattenkraftverk, flodfart, konstbevattning och översvämningsskydd har floder dämt upp, rätats ut, gjorts djupare och skilts från sina naturliga flodbäcken.”

”Sådana massiva byggnadsprojekt”, fortsätter man, ”väller obotliga skador på miljön genom att naturliga översvämningsskydd störs, vattenflödet minskar, våtmarker dräneras och kustnära lokaler läggs under vatten, med utrotning av arter, tilltagande översvämningar och ett hot mot försörjningen på lång sikt som följd”.

WWF tänker också förhindra att någon producerar vatten. I juni 2007 producerade WWF:s Färskvattenprogram ett 52-sidigt angrepp på avsättning av havsvatten, under rubriken ”Making Water. Desalination: Option or Distraction for a Thirsty World?”. WWF:s Sergey Moroz sammanfattade: ”Att bygga vattenreservoarer och avsaltningssystem och flytta flodbäcken bör inte ens övervägas förrän det kan styrkas att alla alternativa åtgärder har prövats. Att diskutera utbudsåtgärder som att ’tillverka vatten’ i avsaltningssystem avleder uppmärksamheten från billigare och mer miljövänliga alternativ, som det finns gott om.”

Vad menas med det? Att minska ”efterfrågan” på vatten betyder att jordbruket måste begränsas. Den 18 juli 2007 gjorde WWF ett uttalande tillsammans med Europeiska miljöbyrå, där man angrep ”vattenslösande bönder”. Man vänder sig emot att 44 procent av allt vatten som utvinns i Europa används i jordbruket, och efterlyser marknadsmekanismer som ska tvinga ”vattenanvändare inom jordbruket” att betala ”hela kostnaden för sitt vatten”.

Al Gurus lögn krossade under frigolitberg

Den amerikanska TV-kanalen ABC har avslöjat en ny obekväm sanning: Al Gore fejkar bildmaterialet som ska styrka hans folkmordsmässiga tes om global uppvärmning.

ABC News kunde den 22 april rapportera att den berömda filmsekvensen i Gores propagandafilm ”En obekväm sanning” som visar isblock som störtar ned i havet i Antarktis ”är fejkad”. Karen Goulekas, ansvarig för de visuella effekterna i filmen ”The Day After Tomorrow”, säger till ABC News att Gore hämtade sekvensen till sin egen film från denna uppdiktade film om det s.k. klimathotet, och att den spelades in i en studio med ett ”isberg” gjort av frigolit som scannades in i en dator. Goulekas säger:

– Javisst, det är vår sekvens och den är helt och hållet skapad i datorn. Det finns inget som är verkligt där.

Nyhetsbrevet utkommer en gång per månad. Redaktion: Hussein Askary.
Schillerinstitutet, Box 6057, 129 06 Hägersten. Tel. 08-98 30 10. larouche@nysol.se www.larouche.se
Pren. helår 2 000 kr. Postgiro 58 00 49-5. Eftertryck endast tillåtet med källhänvisning.

John Ericsson
1803-89

MONITOR

Schillerinstitutets nyhetsbrev i John Ericssons anda årg. 19 nr 2 maj 2008

Gör matkrisen till en vändpunkt! Tre veckor kvar till FAO-konferensen!

Man behöver inte vänta på att en asteroid skall träffa Jorden för att få bevis för att den var på väg hit. Man behöver inte se svältande, döende barn i världen, eller priserna på butikshyllorna eller bensinpumpen, för att förstå att vi är på väg mot en hyperinflationistisk finansiell och ekonomisk kris. Vi människor har förnuft, inte bara sinnesorgan, och vi har vetenskapliga metoder för att förutse denna typ av fysikaliska och sociala fenomen. Det är därför som Lyndon LaRouche och Schillerinstitutet med sina vetenskapsgrundade metoder har kunnat gå ut med den ena varningen efter den andra, för att få dig, dina medmänniskor och politikerna att förstå att vi är på väg in i en internationell ekonomisk kris.

Så, nu är det dags att agera. Vi har tre veckor fram till FAO:s konferens om matkrisen den 3–5 juni i Rom. Världen måste agera i dag för att inte bara se till att fattigdom och svält utrotas, utan också för att bygga upp den nödvändiga infrastrukturen, jordbruket, forskningen och industrin så att vi aldrig mer hamnar i denna situation. Det lönar sig inte att agera på det typiska sättet: skicka lite pengar till Röda korset eller andra välgörenhetsinstitutioner. Det finns nämligen ingen mat som Röda korset kan köpa på världsmarknaden i dag. Dessutom har denna typ av hjälp nu visat sig som den katastrof den alltid har varit. Människor måste ges möjlighet att producera mer mat, inte ta emot allmosor.

Samtidigt måste vi utrota den rasistiska folkmordsideologi som är inbyggd i den malthusianska ”miljörörelsen”. Miljörörelsen är inte en folkrörelse utan skapad av den brittiska eliten, t.ex. prins Philip, som har ett ideologiskt grepp om sådana som Al Gore och andra förespråkare för en minskning av världsbefolkningen och sänkning av levnadsstandarden i hela världen. De vill hindra en fortsatt industrialisering och utveckling av modern infrastruktur. Deras förklaring till krisen är att människorna i Asien, Afrika och Sydamerika är ”för många” och att de dessutom vill äta mer (än ett mål om dagen!) och leva bättre. Det är dags att sätta stopp för rasismen och folkmordet i miljöns namn! Vi kan försörja fler människor och på bättre villkor om vi bara gör bruk av den teknik som redan finns i dag. Det som saknas är en rättvis ekonomisk världsordning.

Vi har alltså några veckor på oss att organisera samhället, såväl befolkning som politiker i vartenda land, till att stödja de åtgärder som är nödvändiga för att stoppa svält och fattigdom på kort och lång sikt. Våra krav är, som förklaras i Helga Zepp-LaRouches uppdrag på det följande uppslaget:

- Fördubbla matproduktionen internationellt.
 - Stoppa användningen av spannmål till biobränsle.
 - Förbjud finansiell spekulation med livsmedel.
 - Stoppa WTO:s och EU:s frihandelsvillkor.
 - Skapa de nödvändiga krediterna och tillåt utbyggnad av kärnkraft, vattenförsörjning, transportmöjligheter och moderna jordbruksprojekt i Asien och Afrika.
- Stöd vår kampanj och bli aktiv, så att vi kan visa att vi är människor och inte djur.